

Markatko kotiin, Karisto?

Kirjan ainoa hauska vitsi.

Markat kotiin, Agatha

Bill Hoest
80 sivua, mustavalkoinen
Karisto, 1980

kääntäjä?:
tekstääjä?:
hinta: 49 mk
sanomalehtistriptejä

"Bill Hoest on ahkerimpia ja menestyksekkäimpiä sarjakuvapiirtäjiä Yhdysvalloissa. Hän aloitti piirtäjän uransa 3-vuotiaana - kirkossa. Kiti sai pojan pysymään saarnan aikana hiljaa vain antamalla tälle kynän ja paperia." - kertoo tämän kovakantisen albumin takakansi. Sarjakuvan ystävien kannalta olisi ollut kovasti toivottavaa, että Hoest olisi valinnut myös ammattinsa kirkon piiristä: sen verran heikko hänen Agatha-sarjansa on.

Agatha on ovela, yli 80-vuotias suurkapitalisti, joka sortaa alaisiaan, ostelee liikeyrityksiä ja opettaa pojantyttylleen menestymisen alkeita tässä rahan hallitsemassa maailmassa. Jotta graafisesti yksitoikkoinen sarjakuva pysyisi pinnalla, olisi sen oltava edes hauska, mutta valitettavasti Agatha epäonnistuu tässäkin.

Vitsit ovat vanhoja, moneen kertaan kaluttuja asenteellisia juttuja laiskoista alaisista, sievistä sihteereistä, palkankorotuksista jne. Kirjan noin 150 stripistä jaksoin hymyillä yhdelle, mutta makujahan on tunnetusti monia.

Parasta tässä tekeleessä on selkeä ja kaunis tekstaus, vaikkakin yksittäisten sanojen alle viivaaminen tekee pienen särön muuten ehjään jälkeen.

Kääntäjän nimeä ei kirjassa ole mainittu, mikä seikka puoltaa paikkaansa, sillä aikapäiviin ei ole näin huonoa ja huolimattontaa käännöstä nähty!

Ruutujen taustatekstejä ei yleensä ole käännetty, vaan "profits", "shee strings", "president" "Crumm Building" -sanat vilisevät kirjan sivuilla lukijana harmiksi. No, sarjan tapahtumapaikka on selvästi Yhdysvalloissa ja henkilöiden nimet ovat englanniksi, joten anteeksiantoa voisi miettiä, mutta: joillakin sivuilla Agathalle ollaan antamassa Nesteen osa-

ke-enemmistöä, Suomen Osake-Pankki antaa jollekin lainaa ja puhelimesta halutaan käytettävän färfan Salora-numeroa. Tämä halpahintainen yleisökosiskelu ärsyttää lukijaa.

Ja sitten virheisiin. Ensinnäkin Agatha Crumm on liikeyrityksen johtaja/omistaja eikä suinkaan presidentti, vaikka käännöksessä niin sanotaankin. Huolimattomuutta! Paljon parempaa on kuitenkin tulossa. Joulupukki kysyy pikkutyöltä onko tämä ollut kiltti tyttö tänä vuonna. Tyttö vastaa: "Pukki, minulla on ollut oikein kiltti (alle viivattu myös albumissa) vuosi. Investointini ovat...". Niin, Joulupukit kysyvät englanniksi yleensä "Have you been a good girl?" ja usein menestyksessä vuosikin on good...

Toinen esimerkki: pikkutyttö kertoo Agathalle: "Jos menen naimisiin Mervinin kanssa, hän saa antaa minulle jalokiviä ja turkkeja. Veljet... hän saa kyllä painia selkänsä köyryksi!" Näin on, jos Mervin on ammattipainija, mutta rahoja voi ansaita myös ponnistelemalla, töitä paiskimalla, jota englannin sana wrestle myös tarkoittaa.

Kirjassa on monia muitakin vitsiä, joita kääntäjä ei ole ymmärtänyt. Niitä on sen verran paljon, että löysässäkin jälkitarkastuksessa ne olisi varmasti huomattu.

Tämän kehnon sarjakuvakirjan kruunaa sen uskomaton hinta: 49 markkaa (NELJÄKYMMENTÄYHDEKSÄN MARKKAA!) Koskaan ei Suomessa ole julkaistu yhtään näin kallista sarjakuvakirjaa, harvoin myös

näin huonoa. Yhdellä sivulla on kaksi mustavalkoista strippiä. Näin ollen valmistuskustannukset lienevät samat kuin tavallisen 80-sivuisen kirjan. Värierottelu tms. ei ole Karistoa rasittamassa. Tarkoituksena lie nee vain sarjakuvan parantuneella maineella ratsastamalla kiikuttaa roposia pankkiin pahan päivän varalle.

Mutta vaikka me suomalaiset hairahdummekin moneen kalliiseen ja tarpeettomaan kapistukseen, niin emme me sentään näin hölmöjä ole, hyvä Arvi A. Karisto. Mutta ei Kariston kannata tuosta muutaman tuhannen markan tappiosta masentua. Hyviä sarjakuvia maailmassa on vaikka Karistonkin painaa. Jos taas ne eivät satu kiinnostamaan niin ainahan varoja voi siirtää pois verottajan kynsistä vaikkapa tekemällä 80-sivuisen albumin värillisistä Agatha-sarjoista. Sen hinnaksi voisi hyvinkin panna vaikka 98 markkaa. Ainakin sen.

Juhani Tolvanen

